

Liesbeth List, Mijn Vader Zei

Mijn vader zei: de noordewind
Verstuift het hoge duin bij Scheveningen
Bij Scheveningen, zo hard m'n kind
Dat je niet weet of 't stuift
Of dat de zee het voorwaarts schuift
Het is die wind
Die met zijn adem-noord
In de ogen boort
Van man en kind
En die zijn klokkenspel van noorderkou
Doet tinkelen in hun ogenblauw

Mijn vader zei: de noordewind
Doet de aarde kantelen rond Gent en Brugge
Rond Gent en Brugge blaast noord de wind
En woelt de aarde bloot
Om 't groot belfroot van Gent en Brugge
De meisjes hier
Geeft hij de kalme blik
Van stadjes oud
En winterkoud:
Hun breekbaar haar klost hij met stramme hand
Tot Brussels kant, tot Brussels kant

Mijn vader zei: de noordewind
Scheurde het oude land tussen Zeebrugge
Tussen Zeebrugge blies noord de wind
En scheurde 't oude land
Tussen Zeebrugge en Engeland
En Londen is
Niet meer als voor die vloed
Het bolwerk dat
Brugge behoedt
Maar Londen werd een buitenwijk van Brugge
Verzonken in de Noordzeevloed

Mijn vader zei: de noordewind
Zal straks mijn zielloos lijf ter aarde dragen
Hij neemt mij mee, de noordewind
En draagt mij tot aan zee
Begraaft me aan de rand van 't strand
De noordewind
Maakt mij straks kapitein
Van 'n wering die
De golven breekt
De noordewind maakt van mijn lijk een dijk
Die jullie warme tranen breekt